

همیشه از نظر اقتصادی در سینما ضرر کردم

گفت و گو با «سیدجوادهاشمی» نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده فیلم جزیره فضایی (تورنادو۲) را درباره جزئیات بیشتر تولید و اکران اثرش بخوانید.

به گزارش سایت خبری پرسون، فروش این فیلم در دو هفته اکرانش به رقم نیم‌میلیارد تومان نزدیک می‌شود، رقمی که در شرایط فعلی اکران خوب است و در مقایسه با فروش آثار قبلی این کارگردان، بدا!

داستان فیلم در ادامه فصل اول «تورنادو» درباره پروفیسوری است که رستورانی ساخته و آن را به سفینه‌ای تبدیل می‌کند که به فضا می‌رود و در نهایت در سرزمینی ناشناخته فرود می‌آید. چهار نوجوان حاضر در آن سفینه با چالش‌هایی روبه‌رو می‌شوند و رازهای عجیبی را کشف می‌کنند. اکبر عبدی، کامران تفتی، بهنوش بختیاری، ارسلان قاسمی، الناز حبیبی، راستین عزیزپور، امیررضا احمدی، نگار نافذ، امیر رونقی و... در فیلم جزیره فضایی (تورنادو۲) ایفای نقش کرده‌اند. درباره جزئیات بیشتر تولید و اکران این فیلم با «سیدجوادهاشمی» گفت‌وگو کردیم که می‌خوانید.

فروش فیلمتان را در گیشه رضایت‌بخش می‌بینید؟

استقبال از فیلم بد نبوده و این را در نظر داشته باشید که تبلیغات زیادی برای فیلم نداشتیم، بچه‌ها نمی‌دانند این فیلم روی پرده سینماهاست. از سوی دیگر فروش روزانه ما هم خیلی بد نیست و با توجه به اینکه هنوز تبلیغات زیادی نداشتیم به فروش فیلم خوشبینم و به نسبت دیگر فیلم‌های روی پرده نسبتاً رضایت‌بخش است. تصور کنید فروش یک روز کل سینماهای کشور به اندازه یک معامله نمایشگاه خودرو نیست، روزی ۲۰۰ میلیون تومان فروش برای سینماهای سراسر کشور، رقم بسیار پایینی است. فیلم ما هم در همین شرایط سینمایی اکران شده است. البته اگر تیزرهای تلویزیونی ما پخش شود و تبلیغات بیشتری داشته باشیم حتماً شرایط هم بهتر می‌شود.

گویا تلویزیون همکاری لازم برای پخش تیزرهای فیلمتان نداشته است؟

نمی‌دانم باید چه کنم. تا کی می‌توانیم به این محدودیت‌ها ادامه دهیم، جواب نمی‌گیریم. گاهی روی فلان حرکت بازیگر حساس هستند و اجازه پخش تیزر را نمی‌دهند یا می‌گویند چرا فلان بازیگر، فلان لباس را پوشیده است! این همه محدودیت، چیزی به همراه ندارد جز اینکه در فیلم‌سازی کودک و نوجوان را تخته کنیم و برویم پی کارمان! آن وقت بچه‌هایمان باید فیلم‌های خارجی که با فرهنگ ما مناسبت ندارند را تماشا کنند.

از زمان اکران فیلمتان راضی بودید یا زمان دیگری را مد نظر داشتید؟

پنج سال است که این فیلم ساخته شده و در انتظار اکران بوده است. منتظر ماندیم تا شرایط بهتری برای اکران فراهم شود ولی سرمایه‌گذار کار و شریک بنده انتظار داشت فیلم روی پرده سینما برود. کل سینمای ایران الان شرایط نامساعدی دارد و چاره‌ای جز اکران نداشتیم. چقدر می‌توانستیم فیلم را در انتظار اکران نگه داریم. ضمن اینکه من علاوه بر «جزیره فضایی»، «شهر گربه‌ها۲» را هم در انتظار اکران دارم. به هر حال ما هم باید زندگی کنیم ولی با این شرایط، کسب درآمد از این دو فیلم ممکن نیست یعنی ۲۰ برابر آنچه پیش‌بینی می‌کردیم باید بفروشیم تا هزینه ساختشان به پول امروز دربیاید! چاره‌ای نیست و شرایط همین طور پیش می‌رود.

آثار شما جزو فیلم‌های پرهزینه سینمای کودک و نوجوان است، چرا ساخت فیلم‌هایتان گران تمام می‌شود؟

تمام فیلم‌هایی که تا امروز برای سینمای کودک ساختم، فیلم‌های پرهزینه‌ای بوده است، «جزیره فضایی» هم پس از فیلم «شهر گربه‌ها» گران‌ترین فیلمی است که ساختم. در عرصه سینمای کودک ایران، از فیلم‌های من گران‌تر نداریم. هشت فیلم سینمایی کودک ساختم که جزو پرهزینه‌ترین فیلم‌های تاریخ سینمای کودک در ایران بوده است چون دوست داشتم بچه‌ها را جدی بگیرم و فیلم‌های دم‌دستی نسازم به همین دلیل کارهایمان با استقبال روبه‌رو شده است.

سینمای کودک، سینمای پرریسکی در بازگشت سرمایه است و کمتر سرمایه‌گذاری تمایل ورود به این حوزه را دارد، شما چطور این ریسک را پذیرفتید؟

همین طور است، هیچ کدام از فیلم‌های من به دلیل هزینه‌های بالای تولید، توجیه اقتصادی ندارد ولی دلم به این خوش است که تهیه‌کننده و سازنده فیلم‌هایی بودم که در سینمای کودک و نوجوان ایران جایش خالی بود و کسی سراغ ساخت این آثار نمی‌آمد، این اتفاق من را آرام می‌کند.

اگر همین هزینه و تلاش را در ژانر دیگری داشتید، بازگشت سرمایه محتمل‌تر نبود؟ ضمن اینکه به خاطر ذهنیتی که از سابقه بازیگری شما وجود دارد، ساخت فیلم‌های فانتزی و شاد برای کودکان موجب شد مورد انتقاد و هجمه هم قرار بگیرید، چطور این شرایط را از سر گذراندید؟

اگر به جز سیدجوادهاشمی، فرد دیگری این فیلم‌ها را ساخته بود کمکش می‌کردند و مورد توجه قرار می‌گرفت ولی من فحش خوردم! از من انتظار داشتند فیلم‌های دفاع مقدسی بسازم. چون سیدجوادهاشمی فیلم‌های شاد برای کودکان ساخته بود هیچ کمک و حمایتی از من نشد. من این

وضعیت را کاملاً حس می‌کنم ولی از زمانی که معلم بودم خلأ سینمای فانتزی را برای کودکان احساس کردم و می‌دانستم باید این خلأ را پر کرد. به همین دلیل وارد این اقیانوس شدم که یا در آن غرق می‌شوم یا به ساحل امن می‌رسم. آگاهانه این مسیر را انتخاب کردم و حس می‌گویم بالاخره یک زمانی منفعتش را می‌برم اما نمی‌دانم چه زمانی!

با توجه به اینکه ذائقه مخاطبان کودک و نوجوان به سمت فیلم‌های خارجی رفته یعنی آثاری که عنصر تخیل در آن‌ها پررنگ است و طراحی صحنه و لباس پر رنگ و لعابی دارند، شما هم فیلم‌هایتان را با همین رویکرد ساختید؟

ببینید بضاعت سینمای ایران بیش از این نیست و من سعی کردم فراتر از سینمای ایران نگاه کنم به همین خاطر، گاهی یک فیلم من از نظر هزینه‌کرد با پنج فیلم کودک و نوجوان برابری می‌کند. دوستانم به من می‌گویند چرا چنین ریسکی می‌کنی؟ می‌دانی که این هزینه بر نمی‌گردد ولی خدا را شاکرم که تا اینجا توانستم از تلاش‌هایم نتیجه بگیرم و رضایت بچه‌ها را ببینم. بچه‌ها پس از تماشای فیلم‌های من با رضایت از سالن سینما بیرون می‌روند. فیلم آهوی پیشونی سفید را بچه‌ها بارها تماشا کرده‌اند و این نشان می‌دهد اگر از نظر مالی به جایی نرسیدم ولی از نظر حالی برای دلم کار کردم.

آیا ادامه روند فیلم‌سازی شما در سینمای کودک و ژانر فانتزی خواهد بود یا تمایل به تغییر ژانر و مخاطب دارید؟

در حال حاضر ۱۰ درصد تمایلم به ساخت فیلم کودک و نوجوان است چون در این مسیر هستم و باید برای خودم برندسازی کنم یعنی اسمم و فیلم‌هایم ماندگار شود. من به دنبال کسب درآمد نبودم و همیشه از نظر اقتصادی در این سینما ضرر کردم ولی دلم خوش است که بچه‌ها در خیابان من را به اسم سازنده «آهوی پیشونی سفید» می‌شناسند.

منبع: قدس آنلاین